

Sekretariat

Emdrupvej 28A, 2100 København Ø
Telefon 38 71 08 88 - telefax 38 71 03 22
E-mail ddd@ddd.dk, www.ddd.dk

DDDs hovedbestyrelse

Dyrlæge Arne Skjoldager, (formand)
Smalfort 2A, 6040 Egtved
Arb. 72 27 55 00, prv. 27 80 17 41
e-mail ask@smalfort.dk

Dyrlæge Carsten Røjkjær Jensen
Arb. 98 64 29 05, prv. 98 54 90 01

Dyrlæge Inge Casper
Arb. 98 89 84 00, prv. 98 29 66 02

Dyrlæge Ane Høiberg Nielsen
Arb. 73 54 32 17, prv. 86 88 34 86

Dyrlæge Wilfried Goecke
Arb. 36 17 57 11, prv. 45 85 89 90

Dyrlæge Øyvind Runge Jepsen
Arb. 33 95 63 87, prv. 74 68 61 55

Dyrlæge Peter Høgedal Jørgensen
Arb. 86 62 89 40, prv. 86 62 89 40

Sekretariatet

Direktør Ann-Margret Duus Jensen

Økonomi og bogholderi

Afdelingsleder Birgitte Juel
Bogholder Mette Vork Guldager

Hunderegister: Anne Bach

Katteregister: Lotte Dalgaard

Service og IT

Afdelingsleder Kim Andersen

Alice Gottschalck

Pulje: Susanne Vilbrand

Reception: Kirsten Nissen

Forhandlings- og Arbejdsmarkedsafdeling

Afdelingschef Keld Olsen

Hovedbestyrelse: Katja Ambech

Statsansatte undtaget forskning og

undervisning: Stine Søndergaard,

Laila Klausen

Forskning og undervisning:

Anders Højgaard, Laila Klausen

Assistenter i praksis og øvrige

privatansatte: Liselotte Wittendorff,

Solveig Hansen

Liberalt erhverv: Anne Jakobsen,

Anette V. Pedersen

Professionsforhold: Johanne Østerbye,

Annette Lychau Petersen, Annette Overgaard

Internationale forhold:

Annette Lychau Petersen

Kommunikations- og Uddannelsesafdeling

Kommunikationschef Børge Jørgensen

Dansk Veterinærtidsskrift: Pia Rindom

annoncer, abonnement: Jette Jepsen

Hjemmeside, mv.: Lours Møller /

Mads Nissen

DDD-Kursus: Gert Aagaard van Hauen

Kursus- og konferencetilmelding:

Anita Christensen

Kompetenceudvikling: Mads Nissen

Beskæftigelse og studerende: Sys Tarrild

[leder]

Hvem ka'? – antibiotika

Vi har længe hørt landbrugets repræsentanter sige det – og nu hører vi også den ansvarlige minister sige det: Når der udskrives antibiotika til brug i danske husdyrbesætninger, er recepten altid underskrevet af en dyrlæge. Ergo – det er dyrlægernes skyld, at der bruges for meget antibiotika til danske produktionsdyr. Det er mildest talt en besynderlig måde at argumentere og resonere på. Det svarer til, at man bebrejder brevkasselægen, at han ikke kan helbrede spørgerens sygdom via sit brevkassesvar.

Desværre har landbruget, og nu også den ansvarlige minister, haft et vist held med at fedte ansvaret for landbrugets store antibiotikaforbrug af på de praktiserende dyrlæger. Faktum er, at dagens husdyrproduktion – ikke bare i Danmark – alt for ofte sker under produktionsforhold, hvor uhensigtsmæssige staldanlæg, dårlig ventilation, ringe foder og mangelfuld driftsledelse kun kan kompenseres med et hjælpemiddel, nemlig medicin – herunder antibiotika. Det er ikke en situation, som danske dyrlæger ser med fornøjelse på, men de er nu engang sat til at tage vare på dyrevelfærden i de pågældende besætninger. Og syge dyr skal behandles – også selv om besætningens dyr har været syge før, og de sandsynligvis bliver det igen.

Dyrlægerne har ingen økonomisk interesse i at ordinere mere eller mindre medicin. Udgangspunktet er altid en veterinærfaglig vurdering, hvor dyrevelfærden kommer i første række. Den praktiserende dyrlæge bruger faktisk megen tid på at hjælpe og vejlede landmanden, så forholdene kan forbedres, og medicinforbruget nedsættes. Sådanne tiltag er imidlertid blevet væsentligt udvandede i forbindelse med at førnævnte superliberale ministers udmøntning af det såkaldte veterinærforslag. Blandt andet ved, at landmændene selv kan diagnosticere sygdomme og tildele medicin.

De praktiserende dyrlæger har i den stående situation ikke mange andre muligheder for at løse problemet end ved at lindre sygdommen gennem medicinudskrivning. Problemet bliver først endeligt løst, hvis stalden bygges om, eller der bliver købt noget ordentligt foder, eller staldmedarbejderen får en (bedre) uddannelse. Dyrlægerne kan ikke tage dyrene som gidsler for at få landbruget (og åbenbart også landbrugets minister) til at forstå, at vejen til bedre dyrevelfærd, nedsat medicinforbrug og mindre risiko for antibiotikaresistens kun sker ved at tage begrebet »godt landmandskab« strengt alvorligt.

Måske skal vi derhen, at danske dyrlæger i en fælles aktion siger til landbruget: Nu er det slut med at lade dyrlægerne kompensere for problembesætningerne i dansk husdyrproduktion. I har haft chancen, så nu må produktionen stå stille, indtil forholdene er i orden.

Problemet er bare, at der bliver ved med at komme dyr ind i problembesætningerne – og dem er dyrlægerne tvunget til at hjælpe – blandt andet med medicin.